

► **Chocolatière Cokky van der Burg vindt het welletjes**

Madame Bonbon Bleu Blanc stopt en gaat Italiaans leren

Madame Bonbon Bleu Blanc stopt. Na 40 jaar is het genoeg. De 75-jarige Cokky van der Burg gaat nog wel twee dromen najagen: piano spelen en Italiaans leren.

Rien van den Anker

Naaldwijk

De winkel, hartje Naaldwijk, oogt buiten een beetje slijk, wie binnen is moet soms wel even aan Den Haag denken. Sfeervol keurig in een stilte van chocola. Geen mogguh, maar goedemorgen. Chocolatière Cokky van der Burg past hier perfect. De van oorsprong Zoetermeerse leek ooit een carrière als bankier te maken. Dat lukte daar, maar stopte in Naaldwijk waar ze belandde voor de liefde. Ze wilde niet altijd achter dat bureau blijven, liever meer met mensen werken. Omdat een schoonzus in een chocolaterie werkte, dacht ze aan zo'n winkel in Naaldwijk. Zoiets bestond daar nog niet. Een winkel, alleen met chocolade, chocolade en nog eens chocolade! In november 1984.

Welbewust, voor Westland toch redelijk bijzonder, koos Cokky voor hoge kwaliteit, en het topsegment uit de chocoladewereld. Ze wilde een speciaalzaak met niet alleen de allerbeste bonbons maar ook mooi, bijpassend glaswerk en andere geschenk-attributen. Een winkel met spiegels en marmer die luxe uitstraalt. Waar je bonbons in een bijzondere bonbonnière koopt of ééntje, in een romantisch cadeaudoosje.

◀ **De 75-jarige Cokky van der Burg heeft na 40 jaar chocolaterie nog steeds twee dromen.**

OTO THIERRY SCHUT

In het begin was dat wennen, voor haar en de Westlanders. Die zijn, zo zegt ze, recht voor zijn raap. „Laten gelijk weten dat je wel duur bent, maar staan wel open voor kwaliteit, willen daarvoor ook betalen én komen terug. Als het goed is, is het goed en dat zeggen ze ook.”

Het werden veertig chocoladejaren. Bijna de helft runde ze ook een tweede winkel in De Tuinen. Ze was al 70'er toen ze alleen in de gerenoveerde eerste winkel verder ging, waar ze boven woont. Wel beseffend dat ze niet eeuwig door kon gaan, een opvolger bleek er ook niet.

Westlanders laten gelijk weten dat je wel duur bent, maar staan open voor kwaliteit

– Cokky van der Burg

„Toen heb ik tegen mezelf gezegd dat ik nog zó veel meer wil. Minimaal twee dromen heb ik, piano leren spelen en Italiaans spreken. Gewoon echt van het begin.”

Twee topmerken

Zonder enige arrogantie, zegt ze terugblikkend, leerde ze Westland wel dat er verschil is tussen chocolade en chocolade. Alleen het beste is voor haar goed genoeg. Dat betekende dat zij maar twee topmerken exclusief verkocht, (natuurlijk Belgische) Leonidas en (het hier iets minder bekende) Boulanger uit Etten-Leur. Daarnaast kon je bij haar ook terecht voor de 'wereldberoemde' hazelnootgebakjes van het Haagse Maison Kelder.

Ondanks dat anderen experimenteren met bijvoorbeeld zout, zelfs peper, en vormen weet ze professioneel dat de bonbonmarkt in feite nog steeds traditioneel is. „Er veranderde niet zo veel. De echte liefhebber houdt gewoon van die zoetheid, is nogal klassiek.”

Ook Cokky is er zo een. Voor haar was het leven dus dat van een kind in een snoepwinkel. „Dat vereist wel ijzerdiscipline.” Daarom eet ze elke dag, bijna ritueel, één bonbon. En daarvan geniet ze als van een feestje. Na zo'n antwoord is het snel rekenen, in 40 jaar dus 14.486 keer. „Dat is 's middags bij de koffie, dan ga ik er echt voor zitten, niks hap-slik. Als je elke keer graait, overeet je je en gaan ze je tegen staan.”

Wel neemt ze telkens een andere soort, al vindt ze ze allemaal even lekker. Lachend: „Maar dat strenge regime is ook de reden waarom ik veertig jaar terug matje 36 had, en nu nog steeds.”

Per 1 juli gaat de zaak dicht, tableaus en piramides met ronde en vierkante bonbons maken plaats voor kleding. Van het Poeldijkse bedrijf Nora & Lauren, vooral is gericht op dames- en kinderkleding, (p)re-loved en vintage, van goede merken. Zoekende klanten kunnen mogelijk soms pianomuziek horen, van boven.